

рия и величавъ материаленъ монументъ на българската тек-
стилна индустрия.

Мнозина сж майсторитѣ и работницитѣ-зидари, що сж строили първата сливенска сукнена фабрика, но, като отдавна починали, оскъдни сж сведенията, запазени за тѣхната дей-
ностъ и животъ. Досега ние можахме да съберемъ всичко
може-би не дотамъ пълно, относно дейността само на уста-
башия Тодоръ Карахристовъ, животътъ на който е тѣсно
свързанъ съ строежа на тая фабрика; важенъ за положе-
нието, що сж заемали тогава нашитѣ майстори-зидари предъ
общество и власти, но и твърде цененъ за поминъка и жи-
вота на тогавашната рая и въ частностъ за преселението на
сливенци презъ 1830 г. Затова мислимъ, че освенъ описанието
на фабричните павилиони ще бжде отъ интересъ, ако отчасти
скицираме дейността на тоя майсторъ, като устабашия по
строежа на фабриката и опишемъ неговата дивна за времето
си сѣдба — обща съ тая на много издигнати презъ тия
тъмни времена нашенци.

Устабаши Тодоръ презъ 1830 г., като повечето сливенци,
се изселва. Скита се по Болградъ (Бесарабия), строи църкви,
кжщя въ Питещъ и Плоещъ (Ромъния) и следъ дванадесетъ
годишно майсторуване изъ Влашко се завръща обратно въ
Сливенъ. Въ това време турското правителство е бързало съ
строежа на императорската сукнена фабрика. Затова не много
следъ пристигане въ родния си градъ записанъ е билъ въ
тевтера на гражданитѣ, опредѣлени да работятъ ангария
фабричните павилиони. Зданията сж се бързали много и, по
тогавашния турски обичай, всичко се работѣло изключително
на „черна ангария“. По-богатитѣ сж се откупували, като пла-
щали споредъ състоянието си пари, а останалитѣ граждани
работѣли ангария като прости работници — лично или съ
кола: ломятъ и носятъ камъне, пресѣватъ пѣськъ, гасятъ
варъ въ асеновското и селишко дефилета при Сливенъ, сѣкатъ
и пренасятъ за градежа джбовъ и буковъ материалъ отъ сливен-
ски, котленски и еленски балкани, зидатъ, мажатъ и пр.

Устабашия Тодоръ е предвиждалъ лошия край на тая
чисто турска работа, затова още при записването си въ фа-
бричния тевтеръ не съобщилъ устабашийското си знание. При
тогавашния аянинъ (войвода) и фабриченъ разпоредителъ той
се записалъ като простъ зидаръ (дюлгеринъ).